

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

*Hotărâre tradusă și redactată de către Direcția agent guvernamental.
Ea poate suferi modificări de formă.*

SECȚIA A DOUA

**CAUZA ELECTRONSERVICE-NORD S.A.
v. REPUBLICA MOLDOVA**

(Cererea nr. 12918/12)

HOTĂRÂRE
(Satisfacția echitabilă)

STRASBOURG

23 iunie 2020

Prezenta hotărâre este definitivă, dar poate suferi modificări de formă.

© Această traducere îi aparține Direcției agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova. Originalul se găsește în baza de date HUDOC. Orice preluare a textului se va face cu următoarea mențiune: „Traducerea acestei hotărâri a fost efectuată de către Direcția agent guvernamental din cadrul Ministerului Justiției al Republicii Moldova”.

În cauza Electronservice-Nord S.A. v. Republica Moldova,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a doua), întrunită în cadrul unui Comitet compus din:

Arnfinn Bårdsen, *Președinte*,

Valeriu Grițco,

Peeter Roosma, *judecători*

și Hasan Bakırcı, *Grefier adjunct al Secției*,

Deliberând la 26 mai 2020 în camera de consiliu,

Pronunță următoarea hotărâre, adoptată la aceeași dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află o cerere (nr. 12918/12) *versus* Republica Moldova, depusă la Curte, la 23 decembrie 2011, în conformitate cu Articolul 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”), de către o societate înregistrată în Moldova, Electronservice-Nord S.A. („societatea reclamantă”).

2. Într-o hotărâre pronunțată la 2 iulie 2019 („hotărârea de bază”), Curtea a constatat că avusese loc o încălcare a Articolului 6 § 1 din Convenție și a Articolului 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (*Electronservice-Nord S.A. v. Republica Moldova*, nr. 12918/12, 2 iulie 2019).

3. Din moment ce chestiunea aplicării Articolului 41 din Convenție nu era gata pentru a fi soluționată în privința prejudiciului material, Curtea a rezervat-o, invitând Guvernul și societatea reclamantă să prezinte, în termen de trei luni, observațiile lor scrise cu privire la acest aspect și, în special, să informeze Curtea despre orice acord la care ar putea ajunge (*ibid.*, § 35 și punctul 5 din prevederile dispozitivului).

4. Societatea reclamantă și Guvernul au prezentat observațiile sale.

CONTEXTUL CAUZEI

5. În urma procedurilor judiciare care s-au finalizat cu o decizie definitivă a Curții de Apel Bălți din 8 decembrie 2009, societatea reclamantă a obținut o încheiere irevocabilă care obliga Oficiul Cadastral Teritorial să înregistreze pe numele său bunurile imobile pe care aceasta le privatizase în anii 1999 și 2004. În special, Oficiul Cadastral Teritorial a fost obligat să înregistreze, *inter alia*, următoarele bunuri:

- (a) Clădire cu un garaj, cu suprafața totală de 265,8 m² și, respectiv, 28,7 m²;
- (b) Clădire cu suprafața de 138,4 m²;
- (c) Depozit cu suprafața de 61,2 m²;
- (d) Atelier cu suprafața de 58,4 m²;
- (e) Garaj-arhivă cu suprafața de 59,5 m²;

HOTĂRÂREA ELECTRONSERVICE-NORD S.A. REPUBLICA MOLDOVA
(SATISFAȚIA ECHITABILĂ)

(f) Garaj cu suprafața de 185,1 m².

6. La 16 noiembrie 2011 Curtea de Apel Chișinău a casat decizia menționată mai sus, în urma admiterii unei cereri de revizuire depuse de către Oficiul Cadastral Teritorial, dispunând redeschiderea procedurii.

7. În hotărârea de bază, Curtea a constatat că, de fapt, casarea avusese loc contrar principiului securității raporturilor juridice și încălcase drepturile societății reclamante garantate de Articolul 6 § 1 și Articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție (a se vedea paragrafele 26 și 30 din hotărârea de bază).

8. Pe parcursul procedurii redeschise, în luna aprilie 2012 Oficiul Cadastral Teritorial a înregistrat în mod voluntar bunurile prevăzute la literele (a), (b) și (c). Procedura redeschisă s-a finalizat cu o încheiere definitivă a Curții Supreme de Justiție din 23 octombrie 2013, prin care acțiunea societății reclamante împotriva Oficiului Cadastral Teritorial a fost respinsă.

9. Bunurile prevăzute la literele (d), (e) și (f) nu au mai fost înregistrate de către Oficiul Cadastral Teritorial pe numele societății reclamante. În plus, în anul 2018 bunul menționat la litera (f) a fost demolat de către Stat.

LEGISLAȚIA ȘI PRACTICA NAȚIONALĂ RELEVANTĂ

10. Prevederile relevante din Codul civil, în vigoare la momentul respectiv, conțin următoarele:

Articolul 619. Dobânda de întârziere

„1) Obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 [rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei] dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

2) În cazul actelor juridice la care nu participă consumatorul, dobânda este de 9% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Nu este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

...”

APLICAREA ARTICOLULUI 41 DIN CONVENȚIE

11. Articolul 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a Protocoalelor sale și dacă dreptul intern al Înaltei Părți Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.”

A. Prejudiciul material

12. Societatea reclamantă a prezentat un raport efectuat de către un expert independent, care conținea calculele detaliate ale pierderilor pe care aceasta le-ar fi suportat din cauza imposibilității folosirii bunurilor. Potrivit raportului, bunurile prevăzute la literele (a), (b) și (c) ar fi generat profituri în valoare de 53686,61 lei moldovenești în perioada noiembrie 2011 – aprilie 2012, în cazul în care ar fi fost date în locațiune. Bunurile prevăzute la literele (d) și (e) ar fi generat profituri în valoare de 293373,43 lei în perioada noiembrie 2011 – octombrie 2019 (*id est*, data efectuării expertizei), în cazul în care ar fi fost date în locațiune. Cu privire la bunul indicat la litera (f), raportul a prezentat o evaluare a pretinselor profituri pierdute în perioada cuprinsă între luna noiembrie 2011 și data demolării sale în 2018, în sumă de 293902,57 lei. Suma totală a profiturilor pierdute, pretinsă de către societatea reclamantă, este de 32944,35 euro.

13. În continuare, societatea reclamantă a pretins valoarea de piață a clădirii indicate la litera (f), care a fost demolată în anul 2018. Potrivit evaluării din raportul de expertiză, valoarea sa de piață la momentul demolării era de 37823 de euro.

14. Societatea reclamantă a pretins compensații și pentru dobânda de întârziere calculată în conformitate cu prevederile Codului civil (a se vedea paragraful 10 de mai sus), în sumă de 21906,60 euro.

15. În final, societatea reclamantă a pretins compensații pentru costurile inflației, în valoare de 20910,39 euro.

16. În total, societatea reclamantă a pretins suma de 113584,34 euro pentru prejudiciul material suferit în urma încălcărilor constatate de către Curte în hotărârea de bază.

17. Guvernul și-a exprimat rezerva cu privire la argumentul societății reclamante, potrivit căruia ea ar fi dat bunurile în locațiune, în cazul în care decizia din 8 decembrie 2009 nu ar fi fost casată. El a susținut că societatea reclamantă nu prezentase nicio dovadă care ar fi demonstrat intenția sa de a da bunurile respective în locațiune, și a invocat că societatea reclamantă planificase să deschidă o spălătorie auto în acele încăperi.

18. De asemenea, Guvernul și-a exprimat opinia, potrivit căreia nu exista nicio legătură de cauzalitate între încălcările constatate în hotărârea de bază și sumele pretinse de către societatea reclamantă, invocând că pretențiile societății reclamante erau speculative.

19. Curtea reiterează că o hotărâre prin care ea constată o încălcare îi impune Statului reclamat o obligație juridică de a pune capăt încălcării și de a repara consecințele acesteia, astfel încât să restabilească, pe cât posibil, situația existentă înainte de încălcare (a se vedea *Fostul rege al Greciei și alții v. Grecia* [MC] (satisfacție echitabilă), nr. 25701/94, § 72). În prezenta cauză, reparația ar trebui să urmărească scopul de a readuce societatea

reclamantă în poziția în care s-ar fi aflat în cazul în care încălcarea nu s-ar fi produs.

20. Curtea consideră evident faptul că societatea reclamantă trebuie să fi suferit un prejudiciu material în rezultatul lipirii de control asupra bunurilor sale și al respingerii posibilității acesteia de a utiliza aceste bunuri și de a se bucura de ele (a se vedea *Immobiliare Saffi v. Italia* [MC], nr. 22774/93, CEDO 1999-V). Pierderile respective au fost provocate în urma casării deciziei definitive din 8 decembrie 2009. În rezultatul casării, societatea reclamantă nu a putut să-și folosească bunurile pentru perioade care variau între cinci luni, pentru bunurile prevăzute la literele (a), (b), (c), și mai mult de opt ani, pentru bunurile incluse la literele (d), (e) și (f). În plus, bunul menționat la litera (f) fusese demolat între timp.

21. Curtea consideră că abordarea generală a societății reclamante cu privire la evaluarea pierderilor suferite în urma încălcării drepturilor sale prevăzute de Convenție este rezonabilă. Cu toate acestea, Curtea nu poate să nu observe existența unui anumit grad de speculație în calculele prezentate de către societatea reclamantă. Presupunând că societatea reclamantă ar fi dat în locațiune acele bunuri, ea ar fi întâmpinat, în mod inevitabil, obstacole în găsirea unor locatari potriviți și ar fi suportat cheltuieli de întreținere în legătură cu bunurile respective. În plus, ea ar fi fost obligată, în mod inevitabil, să achite impozite pe profiturile obținute.

22. Ținând cont de circumstanțele cauzei respective în baza unei evaluării proprii, Curtea acordă societății reclamante suma totală de 50000 de euro pentru prejudiciul material.

B. Costuri și cheltuieli

23. Societatea reclamantă a pretins și suma de 1846 de euro pentru costurile și cheltuielile suportate în fața Curții. În special, ea a invocat că achitase în mod efectiv reprezentantului său suma de 1682 de euro pentru reprezentarea în timpul negocierilor cu privire la soluționarea amiabilă a cauzei și pentru prezentarea observațiilor referitoare la partea rezervată în această cauză, cu privire la Articolul 41. Restul banilor au fost achitați expertului care elaborase raportul cu referire la pierderile suferite de către aceasta.

24. Guvernul nu a comentat pretențiile societății reclamante.

25. Curtea reiterează că, pentru a include costurile și cheltuielile în satisfacția acordată în baza Articolului 41 din Convenție, trebuie să se demonstreze că acestea au fost suportate realmente în mod necesar în limita unui cuantum rezonabil (a se vedea, spre exemplu, *Mozer v. Republica Moldova și Rusia* [MC], nr. 11138/10, § 240, 23 februarie 2016). Ținând cont de toți factorii relevanți și de Articolul 60 § 2 din Regulamentul Curții, Curtea acordă reclamantei suma de 1500 de euro pentru costuri și cheltuieli.

C. Dobânda de întârziere

26. Curtea consideră oportun ca rata dobânzii de întârziere să fie stabilită conform ratei dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

DIN ACESTE MOTIVE, CURTEA, ÎN UNANIMITATE,

1. *Hotărâște*

- (a) că Statul reclamat trebuie să plătească societății reclamante, în termen de trei luni, următoarele sume care trebuie convertite în moneda Statului reclamat, la rata aplicabilă la data transferului:
 - (i) EUR 50000 (cincizeci de mii de euro), plus orice taxă care poate fi percepută, pentru prejudiciul material;
 - (ii) EUR 1500 (una mie cinci sute de euro), plus orice taxă care poate fi percepută reclamantei, pentru costuri și cheltuieli;
- (b) că, la expirarea celor trei luni menționate mai sus și până la executarea hotărârii, va fi achitată o penalitate adițională sumelor de mai sus, la o rată egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de către Banca Centrală Europeană, aplicabilă pe parcursul acestei perioade și majorată cu trei puncte procentuale;

- 2. *Respinge* restul pretenției societății reclamante cu privire la satisfacția echitabilă.

Redactată în limba engleză și notificată în scris la 23 iunie 2020, în conformitate cu Articolul 77 §§ 2 și 3 din Regulamentul Curții.

Hasan Bakırcı
Grefier adjunct

Arnfinn Bårdsen
Președinte